

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 22 december 2010 in zaak nr. 09/47788 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. *In de overwegingen wordt onder de minister tevens verstaan diens rechtsvoorgangers.*

2.2. De minister klaagt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het rapport van 13 augustus 2008 van een onder verantwoordelijkheid van het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse) wat betreft de spraak van de vreemdeling niet inzichtelijk is. Daaraan is volgens de minister ten onrechte door de rechtbank ten grondslag gelegd dat de in de taalanalyse vermelde voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling niet zijn toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalië en het in de besluitvormingsfase door het BLT opgestelde weerwoord van 17 november 2009 (hierna: het weerwoord) daarin geen verandering brengt. Verder heeft de rechtbank volgens de minister ten onrechte overwogen dat de discussie tussen het BLT en de opsteller van het rapport van de contra-expertise van 15 oktober 2009 (hierna: de contra-expertise) gaat over voorbeelden van taal en grammaticagebruik die op basis van het verslag van taalanalyse niet tot de taalanalyse zelf zijn te herleiden.

De minister voert daartoe onder meer aan dat de taalanalyse voldoende inzichtelijk is, omdat daarin voorbeelden zijn vermeld van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling, welke in het weerwoord en in de door het BLT opgestelde toelichting bij de taalanalyse van 22 oktober 2010 (hierna: de nadere toelichting) nader zijn toegelicht. Dit stuk is door de rechtbank ten onrechte niet bij de beoordeling betrokken, aldus de minister.

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn

aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.2.2. Eerder (in de uitspraak van 18 december 2009 in zaak nr. 200901087/1/V1; www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling onder meer het volgende overwogen.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder medeverantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom blijven bestaan.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.2.3. In het besluit van 1 december 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse op het standpunt gesteld dat hij aan de verklaring van de vreemdeling dat zij uit afkomstig is geen geloof hecht en dat, nu zij haar identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, ook haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Volgens de taalanalyse verstrekt de vreemdeling enige informatie over haar beweerde herkomstgebied, maar is zij niet in staat om dit gebied uitgebreid en gedetailleerd te beschrijven. Verder vermeldt de taalanalyse dat de vreemdeling eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië, omdat zij Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in Noord-Somalië en niet zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalië. Verder vermeldt de taalanalyse ter zake dat de vreemdeling zeer veel moeite doet om Zuid-Somalische elementen in haar spraak te mengen, maar dat dit niet natuurlijk klinkt en zij hierin niet consequent is.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd, waarvan de uitkomst is dat de vreemdeling "most likely" is gesocialiseerd in Zuid-Somalië.

Hierop heeft de minister het BLT om een weerwoord verzocht. Volgens dat weerwoord bevat de contra-expertise geen aanleiding om de taalanalyse te herzien. In het weerwoord, voor zover thans van belang, wordt door het BLT van een aantal van de eerder in de taalanalyse genoemde voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica toegelicht dat - samengevat weergegeven - deze wijzen op een herkomst van de vreemdeling uit Noord-Somalië, en niet uit Zuid-Somalië.

Voorts heeft de minister een nadere toelichting van het BLT op de taalanalyse overgelegd waarin op een aantal in de contra-expertise vermelde bezwaren wordt ingegaan.

2.2.4. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de nadere toelichting, die bij brief van 28 oktober 2010 ten behoeve van de zitting van de rechtbank op 10 november 2010 door de minister is overgelegd, niet door de rechtbank bij de beoordeling kon worden betrokken.

De rechtbank heeft niet onderkend dat het BLT in het weerwoord en in de nadere toelichting niet slechts heeft volstaan met een verwijzing naar de taalanalyse, maar de taalanalyse van een op de vreemdeling toegespitste motivering heeft voorzien. Zo heeft het BLT aan de hand van voorbeelden, die ook in de taalanalyse staan vermeld, beargumenteerd en geconcludeerd dat de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling kenmerkend zijn voor Noord-Somalië. Het BLT heeft hiermee de uitkomst van de taalanalyse alsnog inzichtelijk gemaakt en de bevindingen in de contra-expertise deugdelijk gemotiveerd weersproken. Dat in de contra-expertise meer voorbeelden zijn opgenomen dan in de taalanalyse brengt niet mee dat de minister daarom ten onrechte op de uitkomst van de taalanalyse is afgegaan. Daar komt bij dat de vreemdeling tegen het weerwoord en de nadere toelichting van het BLT geen reactie van de opsteller van de contra-expertise of een andere deskundige heeft ingebracht.

Gelet op het voorgaande, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de minister niet heeft voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht en hij de taalanalyse niet ten grondslag had mogen leggen aan het standpunt dat het relaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de minister overigens in het hogerberoepschrift heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 1 december 2009 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond, dat de vreemdeling het bepaalde in artikel 31, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet mag worden tegengeworpen, kan niet worden toegekomen. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet

is opgekomen. Evenmin is sprake van nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het besluit van 1 december 2009 waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Die grond valt thans dientengevolge buiten het geschil.

2.5. De vreemdeling voert aan dat er geen aanleiding bestond voor het laten uitvoeren van de taalanalyse, omdat het standpunt van de minister dat, gelet op de vage en summiere verklaringen over haar woonplaats, aanleiding bestond om te twifelen aan haar gestelde herkomst niet juist is. Haar kennis over haar woonomgeving is immers juist zeer goed, aldus de vreemdeling. Verder stelt de vreemdeling dat uit de contra-expertise blijkt dat zij uit Zuid-Somalië afkomstig is, zodat de minister daarom niet van de uitkomst van de taalanalyse had mogen uitgaan.

2.5.1. Zoals volgt uit het hiervoor onder 2.2.2 overwogene, is het aanbod van de minister aan de vreemdeling om een taalanalyse te laten verrichten een tegemoetkoming om het door haar gestelde aannemelijk te maken. Het is haar keuze al dan niet in te gaan op dit aanbod. Gelet hierop is de minister in een geval als dit, waar het gaat om een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, niet gehouden de bij hem gerezen twijfel over de door de vreemdeling gestelde herkomst nader te motiveren.

2.5.2. Gelet op hetgeen in 2.4 is overwogen, diende er van het asielrelaas van de vreemdeling een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd kan niet leiden tot het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt kon stellen dat de vreemdeling tijdens haar eerste gehoor vage en summiere verklaringen heeft afgelegd over haar woonplaats in Somalië. Verder heeft de minister van de uitkomst van de taalanalyse mogen uitgaan, reeds omdat de conclusie van de opsteller van de contra-expertise niet luidt dat de vreemdeling, zoals zij heeft gesteld, uit afkomstig is. Zij heeft derhalve niet voldaan aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op haar rustende last om haar herkomst aannemelijk te maken. Op grond van het voorgaande, heeft de minister in redelijkheid kunnen concluderen dat het asielrelaas van de vreemdeling, dat betrekking heeft op gebeurtenissen in positieve overtuigingskracht mist en om die reden ongeloofwaardig is.

2.5.3. De beroepsgrond faalt.

2.6. De vreemdeling stelt verder dat in Somalië sprake is van een situatie als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn). Daartoe heeft zij gewezen op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji, punten 35 tot en met 40 en 43 (www.curia.europa.eu), op het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van

maart 2009 en op rechtspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van verscheidene nevenzittingsplaatsen.

2.6.1. De vreemdeling heeft verklaard dat zij afkomstig is uit gelegen in de provincie Middle Shabelle. De minister heeft deze verklaring in het besluit van 1 december 2009 uitdrukkelijk bestreden. Nu de minister zich in het besluit van 1 december 2009 op het standpunt heeft gesteld dat het niet geloofwaardig is dat de vreemdeling uit dit gebied afkomstig is, en dat standpunt gegeven het onder 2.5.2. overwogene de rechterlijke toetsing kan doorstaan, biedt hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd reeds hierom geen grond voor het oordeel dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zij aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn geen aanspraak op bescherming kan ontlenen. De beroepsgrond faalt.

2.7. De vreemdeling stelt dat de minister niet heeft kunnen overgaan tot beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië en verwijst daartoe naar een brief van Amnesty International van 23 april 2009, een brief van Vluchtelingenwerk Nederland van 8 mei 2009, de uitspraak van de Afdeling van 27 augustus 2001 in zaak nr. 200203447 (JV 2002/352) en op rechtspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van verscheidene nevenzittingsplaatsen.

2.7.1. Nu de vreemdeling - zoals is overwogen in 2.5.2. - niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Zuid- of Centraal-Somalië, heeft zij geen belang bij beoordeling van de vraag of de minister in redelijkheid heeft kunnen overgaan tot beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië. De beroepsgrond faalt reeds daarom.

2.8. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 22 december 2010 in zaak nr. 09/47788;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

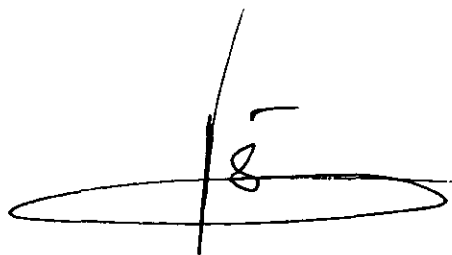
w.g. Van Leening
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2011

513.

Verzonden: 5 juli 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 09/47788

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. M.F. Kiers, advocaat te Deventer,

en

de Minister voor Immigratie en Asiel
verweerder,
gemachtigde: mr. F.W.A. Croonen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 december 2009 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres van 2 juli 2008 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Eiseres heeft daartegen beroep ingesteld bij brief van 23 december 2009. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 10 november 2010, waar eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

KIS (zaak nr.)	Zwolle
Gossanr:	0007-09-1353
VLAD ontvangstdatum	
Eisefter:	
IND ontvangstdatum:	23 DEC 2010
Registratie in	naam mdw:
INDIS	datum:
Invoer- controle	naam mdw:
	datum:
	unit:

p.a.

Reg.nr.: AWB 09/47788

2

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2 Eiseres heeft aan haar aanvraag ten grondslag gelegd dat zij afkomstig is uit in In januari 2008 is eiseres in het geheim getrouwd met een man die behoorde tot de Tupal clan, een minderheidsgroepering. De broer van eiseres was het niet eens met dat huwelijk en heeft gepoogd eiser te dwingen tot een echtscheiding. Omdat eiseres weigerde mee te werken aan een scheiding heeft haar broer gewapende mannen ingeschakeld om haar echtgenoot te bedreigen. Deze gewapende mannen hebben echter de zwager van eiseres vermoord, kennelijk is hij voor haar echtgenoot aangezien. Uit vrees te worden vermoord door haar broer heeft eiseres Somalië in maart 2008 verlaten.

2.3 Verweerder heeft de aanvraag op grond van voornemde bepalingen afgewezen en zich daarbij op het standpunt gesteld dat eiseres toerekenbaar geen documenten ter onderbouwing van haar nationaliteit, identiteit, reisroute en asielaanvraag heeft overgelegd. Aan eiseres is tegengeworpen dat zij geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen over haar reisroute heeft afgelegd. Met name is aan eiseres toegerekend dat zij geen informatie kan verstrekken over de maatschappij waarmee zij vanaf Dubai heeft gevlogen, de auto waarmee zij in Nederland heeft gereisd en op welke wijze zij naar het treinstation in Ter Apel is gereisd. Verweerder heeft voorts overwogen dat door de vage en summierde verklaringen van eiseres over haar woonplaats in Somalië, twijfel is ontstaan aan de gestelde herkomst uit Zuid-Somalië. Eiseres had nooit gehoord van opvangplaatsen voor vluchtelingen rond Balcad, terwijl uit informatie van de United Nations High Commissioner for Refugees is gebleken dat er veel ontheemden vanuit Mogadishu naar Balcad zijn gevlochten. Ook heeft eiseres niets kunnen verklaren over recente gebeurtenissen in Balcad. De gerezen twijfel aan de door eiseres gestelde herkomst is volgens verweerder bevestigd in een rapport van taalanalyse van 13 augustus 2008. In dat rapport van Bureau Land en Taal (hierna: BLT) is geconcludeerd dat eiseres eenduidige niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalië, maar van Noord-Somalië. Verweerder heeft dan ook geen geloof gehecht aan de door eiseres gestelde identiteit en woonplaats en de gestelde problemen in Zuid-Somalië.

2.4 Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) behoort de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van een asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielaanvraag naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort. Die vaststelling kan door de rechtbank slechts terughoudend worden getoetst.

2.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid geen grond heeft hoeven vinden om eiseres de gevolgen van het ontbreken van documenten (ter adstructie van haar identiteit en nationaliteit, reisroute en asielaanvraag) niet toe te rekenen. De verwijzing naar de afhankelijkheid van haar reisagent, kan haar volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling niet baten, nu dit niet afdoet aan haar eigen verantwoordelijkheid om haar asielaanvraag waar mogelijk met stukken te onderbouwen. Gelet op paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 mocht van eiseres redelijkerwijs worden verwacht dat zij het belang dat de Nederlandse autoriteiten hechten aan documenten ter onderbouwing van haar asielaanvraag, liet prevaleren boven de wensen van de reisagent.

Reg.nr.: AWB 09/47788

3

Daarbij is van belang dat eiseres de bescherming van de Nederlandse autoriteiten heeft kunnen inroepen. Verweerder heeft aan eiseres kunnen tegenwerpen dat zij evenmin consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft weten af te leggen over haar reisroute. De stelling van eiseres dat zij naar beste vermogen alles heeft verteld is, onder de gegeven omstandigheden, onvoldoende voor een ander oordeel.

Voorts heeft verweerder kunnen overwegen dat de brief van de imam, waaruit zou blijken dat eiseres is gehuwd, niet heeft overgelegd. Verweerder heeft daarbij kunnen betrekken dat van een acute vluchtsituatie niet is gebleken, nu eiseres na de vlucht uit haar huis de buurman heeft laten halen die vervolgens haar echtgenoot heeft opgehaald en daarna het huis heeft verkocht. Daarbij is van belang dat eiseres het document ook via haar echtgenoot of haar buurman had kunnen verkrijgen. Het betoog van eiseres dat documenten uit Somalië waardeloos zijn en daarom niet relevant, heeft verweerder niet tot een ander standpunt hoeven brengen. De rechtbank acht in dit kader van belang dat het tot de verantwoordelijkheid van eiseres behoort om alle voor haar asielaanvraag relevante documenten te overleggen.

Nu eiseres het ontbreken van documenten kan worden toegerekend, heeft verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 bij de beoordeling van het asielrelaas van eiseres mogen betrekken en zich op het standpunt kunnen stellen dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, hetgeen met zich brengt dat verweerder de eis heeft mogen stellen dat van het relaas voor het overige een positieve overtuigingskracht zal moeten uitgaan.

2.6 Vanwege twijfel aan de door eiseres gestelde identiteit en woonplaats is op 13 augustus 2008 door BLT een rapport van taalanalyse opgemaakt. Daarin is geconcludeerd dat eiseres eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalisch. Volgens het BLT spreekt eiseres geen Somalisch zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalisch, maar zoals dat gangbaar is in Noord-Somalisch. Ook doet eiseres zeer veel moeite om Zuid-Somalische elementen in haar spraak te mengen, maar klinkt dit niet natuurlijk en is zij daarin niet consequent.

2.7 In geschil is vervolgens of verweerder het rapport van de taalanalyse van 13 augustus 2008 aan zijn besluit ten grondslag heeft mogen leggen. De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 Uit de uitspraak van de Afdeling van 18 december 2009 (zaak nr. 200901087/1, JV 2010/65) vloeit het volgende voort.

Indien bij verweerder twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan hij, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege verweerder door het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient verweerder, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge

Reg.nr.: AWB 09/47788

4

artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van te vergewissen dat de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.9 Voor zover eiseres zich, mede onder verwijzing naar een rapport van contra-expertise van 15 oktober 2009, op het standpunt heeft gesteld dat onvoldoende inzichtelijk is gemaakt hoe de conclusies in het rapport taalanalyse tot stand zijn gekomen, slaagt dat betoog. Wat betreft de beschrijving van de spraak van eiseres heeft de taalanalist niet aangegeven waarom zij eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalisch. De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalisch. Het rapport taalanalyse is derhalve onvoldoende inzichtelijk. Het in de besluitvormingsfase opgestelde weerwoord van 17 november 2009 brengt daar geen verandering in. Door ter zake geen nader onderzoek te doen, heeft verweerder niet voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht. Door het rapport van taalanalyse ten grondslag te leggen aan het standpunt dat het relaas ongeloofwaardig is, berust het besluit niet op een door artikel 3:46 van de Awb vereiste deugdelijke motivering.

2.10 Aan de vraag of uit de conclusie in het rapport van contra-expertise kan worden afgeleid dat eiseres uit Zuid-Somalisch afkomstig is, komt de rechtbank derhalve niet toe. De rechtbank merkt in dat verband op dat de discussie tussen het BLT en de contra-expert zich heeft verplaatst van de vraag of het taalgebruik en grammatica van eiseres in Zuid-Somalisch is te plaatsen naar de vraag in hoeverre daarin Noord-Somalische kenmerken te vinden zijn. De contra-expert is tot de conclusie gekomen dat, nu geen Noord-Somalische kenmerken in het spraakgebruik van eiseres zijn te vinden, het zeer aannemelijk is dat eiseres in Zuid-Somalisch is opgegroeid. Ook hier wreekt zich de omstandigheid dat in het verslag van taalanalyse niet is aangegeven waarom eiseres eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalisch, nu de discussie tussen het BLT en de contra-expert gaat over voorbeelden van taal en grammaticagebruik dat op basis van het verslag van taalanalyse niet tot de taalanalyse zelf is te herleiden.

2.11 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het besluit is genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb, en daarom voor vernietiging in aanmerking komt. Bepaald zal worden dat verweerder met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit neemt. Hetgeen overigens nog is aangevoerd behoeft geen bespreking meer.

2.12 Nu het beroep gegrond is, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 874,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met wegingsfactor 1).

Reg.nr.: AWB 09/47788

5

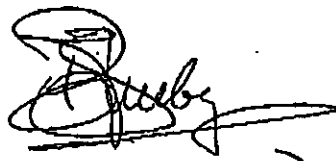
3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 1 december 2009;
- veroordeelt verweer in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 874,-, te betalen aan de griffier van de rechtbank door storting op bankrekeningnummer 5699.90.726 ten name van Arrondissement 547 Zutphen, onder vermelding van het in de kop van deze uitspraak vermelde registratienummer.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.G.J. Welbergen. De beslissing is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 22 december 2010.

I.H. Verzijl

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 22 DEC 2010

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

*

17. Jan. 2011 13:06

IND PV ZWOLLE

Nr. 3006 P. 4

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
17 JAN 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGB

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen
van 22 december 2010
met kenmerk 09/47780

Inzake:
met IND-kenmerk 0807-02-1353
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: mr. M.F. Klers
advocaat te Deventer (Postbus 6356, 7401 JJ)

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zoldersrukaan 43-51
8317 J9 Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

N.J. Molstra
Tel. 038-880 6428
Fax. 038-888 6557/8

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (verder: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 22 december 2010, verzonden op 22 december 2010, met kenmerk Awb 09/47788 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 1 december 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister in rechtsoverweging 2.11 heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 2 juli 2008 heeft verweerster een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 Vw.
- 2.2 Op 13 augustus 2008 is door het Bureau Land en Taal (verder: BLT) een rapport taalanalyse (verder: taalanalyse) uitgebracht naar aanleiding waarvan verweerster via De Taalstudio een contra-expertise heeft laten uitvoeren welke dateert van 15 oktober 2009 (verder: contra-expertise). BLT heeft vervolgens op 17 november 2009 een weerwoord uitgebracht als reactie op de contra-expertise. In het weerwoord is verwezen naar een verslag van Algemene bevindingen ten aanzien van anonieme contra-expert Somalisch van 8 juli 2009.
- 2.3 Bij beschikking van 1 december 2009 is de aanvraag afgewezen.
- 2.4 In beroep heeft verweerster bij brief van 8 juli 2010 overgelegd een reactie van De Taalstudio van 1 november 2009 op het weerwoord en het verslag van Algemene bevindingen van BLT.
- 2.5 In beroep is namens de Minister bij brief van 28 oktober 2010 overgelegd een toelichting bij het rapport taalanalyse, welke toelichting dateert van 22 oktober 2010.
- 2.6 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerster ingestelde beroep tegen de beschikking van 1 december 2009 gegrond verklaard.

3 Grief

- 3.1 Ten onrechte oordeelt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Voor zover eiseres zich, mede onder verwijzing naar een rapport van contra-expertise van 15 oktober 2009, op het standpunt heeft gesteld dat onvoldoende inzichtelijk is gemaakt hoe de conclusies in het rapport taalanalyse tot stand zijn gekomen, slaagt dat betoog. Wat betreft de beschrijving van de spraak van eiseres heeft de taalanalist niet aangegeven waarom zij eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalie. De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalie. Het rapport taalanalyse is derhalve onvoldoende inzichtelijk. Het in de besluitvormingsfase opgestelde weerwoord van 17 november 2009 brengt daar geen verandering in. Door ter zake geen nader onderzoek te doen, heeft verweerder niet voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht. Door het rapport van taalanalyse ten grondslag te

leggen aan het standpunt dat het rehsas ongeloofwaardig is, beruist het besluit niet op een door artikel 3:46 van de Awb verelste deugdelijke motivering."

En aansluitend in rechtsoverweging 2.10 op pagina 4:

"Aan de vraag of uit de conclusie in het rapport van contra-expertise kan worden afgeleid dat eiseres uit afkomstig is, komt de rechtbank deshalve niet toe. De rechtbank merkt in dat verband op dat de discussie tussen het BLT en de contra-expert zich heeft verplaatst van de vraag of het taalgebruik en grammatica van eiseres in is te plaatsen naar de vraag in hoeverre daarin Noord-Somalische kenmerken te vinden zijn. De contra-expert is tot de conclusie gekomen dat, nu geen Noord-Somalische kenmerken in het spraakgebruik van eiseres zijn te vinden, het zeer aannemelijk is dat eiseres in is opgegroeid. Ook hier wreekt zich de omstandigheid dat in het verslag van taalanalyse niet is aangegeven waarom eiseres eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen nu de discussie tussen het BLT en de contra-expert gaat over voorbeelden van taal en grammaticagebruik dat op basis van het verslag van taalanalyse niet tot de taalanalyse zelf is te herleiden."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.11 en 2.12 op pagina 4, van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor gefomuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 De rechtbank heeft in rechtsoverweging 2.5 op pagina 2 en 3 terecht geoordeeld dat de Minister de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft kunnen afwijzen met toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw.
- 4.2 De rechtbank heeft in de in onderhavige grief bestreden rechtsoverweging echter blijk gegeven van een onjuiste feitenvaststelling door te oordelen;

"(...) Wat betreft de beschrijving van de spraak van eiseres heeft de taalanalist niet aangegeven waarom zij eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen . De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vroegdeling zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in . Het rapport taalanalyse is derhalve onvoldoende inzichtelijk. Het in de besluitvormingsfase opgestelde weerwoord van 17 november 2009 brengt daar geen verandering in. (...)"

En vervolgens:

"(...) Ook hier wreekt zich de omstandigheid dat in het verslag van taalanalyse niet is aangegeven waarom eiseres eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen , nu de discussie tussen het BLT en de contra-expert gaat over voorbeelden van taal en grammaticagebruik dat op basis van het verslag van taalanalyse niet tot de taalanalyse zelf is te herleiden."

- 4.3 De Minister merkt daartoe op dat in de taalanalyse is geconcludeerd dat verweerster eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen . Vervolgens is in de taalanalyse aangegeven dat verweerster niet Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in maar Somalisch zoals dat gangbaar is in Noord-Somalie. Verwezen wordt naar punt 4.1 in de taalanalyse. In punt 4.2 tot en met 4.4 zijn vervolgens enkele voorbeelden (waaronder: weeyan, may en iminka) genoemd van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van verweerster. In het weerwoord zijn een aantal van de in punt 4.2 tot en met 4.4 genoemde voorbeelden nader toegelicht. In het weerwoord is in punt 3 immers met voorbeelden onderbouwd aangegeven:

"(...) In ... wordt 'maya' of 'may' gebruikt en 'mey' is kenmerkend voor Noord-Somalïë (...)"

En:

"(...) In ... wordt waaye gebruikt en niet weeyaan (...)"

En:

"(...) Typical Northern words pronounced with a Northern accent are: (...) hnminka 'now' (Northern Somali) instead of hadda, the usual word in the South (...)"

- 4.4 In beroep heeft verweerster bij brief van 8 juli 2010 overgelegd een reactie van De Taalstudio van 1 november 2009 op het weerwoord en het verslag van Algemene bevindingen van BLT. In deze reactie van De Taalstudio leest de Minister dat ook de contra-expert in het weerwoord een nadere toelichting heeft gelezen op een aantal van de in punt 4.2 tot en met 4.4 van de taalanalyse genoemde voorbeelden. Hierbij wordt verwezen naar de reactie van De Taalstudio van 1 november 2009, de Engelstalige tekst, eerste en tweede pagina, beginnend bij het kopje 'Relevance'.
- 4.5 Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van verweerster, althans een deel daarvan middels het weerwoord in de besluitvormingsfase weldegelijk (kenbaar) zijn toegelicht en vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalïë, hetgeen de rechtbank heeft miskend. De rechtbank concludeert dan ook ten onrechte dat de taalanalyse onvoldoende inzichtelijk zou zijn, de Minister niet heeft voldaan aan de vergewisplicht als bedoeld in artikel 3:2 van de Awb en de Minister nader onderzoek niet achterwege heeft mogen laten.
- 4.6 Reeds gelet op het voorgaande is de Minister van mening dat de bestreden uitspraak in rechte niet kan worden gehandhaafd.
- 4.7 De Minister merkt voorts op dat de rechtbank heeft miskend dat bij brief van 28 oktober 2010, op diezelfde dag per fax aan de rechtbank verzonden, namens de Minister een toelichting van 22 oktober 2010 op de taalanalyse is overgelegd. In deze toelichting worden alsnog *alle* voorbeelden als bedoeld in punt 4.2 tot en met 4.4 van de taalanalyse vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalïë. Uit de bestreden uitspraak kan niet worden afgeleid dat de toelichting van 22 oktober 2010 door de rechtbank bij de beoordeling van het beroep is betrokken of dat de rechtbank de toelichting op de taalanalyse op grond van de goede procesorde als bedoeld in artikel 8:69 Awb buiten de beoordeling heeft gehouden. In dit verband merkt de Minister nog op dat in beroep eerst bij brief van 8 juli 2010 de reactie van De Taalstudio van 1 november 2009 op het weerwoord en het verslag van Algemene bevindingen van BLT is overgelegd. De toelichting van 22 oktober 2010 vormt een nadere onderbouwing van het standpunt in de bestreden beschikking en is op 28 oktober 2010 per fax aan de rechtbank gezonden en daarmee voor het verstrijken van de termijn van tien dagen voor de behandeling van het beroep ter zitting op 10 november 2010. De Minister is dan ook van mening dat de toelichting van 22 oktober 2010 bij de beoordeling van het beroep had moeten worden betrokken.
- 4.8 Naar de mening van de Minister had de rechtbank gelet op de toelichting van 22 oktober 2010 evenmin kunnen concluderen dat niet is voldaan aan de vergewisplicht als bedoeld in artikel 3:2 van de Awb, dan wel in het kader van

de finale geschilbeslissing tot de conclusie moeten komen dat in beroep alsnog aantoonbaar is voldaan aan de vergewisplicht als bedoeld in artikel 3:2 Awb.

- 4.9 Voorgaande leidt eveneens de conclusie dat de grief vernietiging van de bestreden uitspraak rechtvaardigt.
- 4.10 Onder verwijzing naar de in de brief van 28 oktober 2010 aan de rechtbank reeds overgelegde uitspraak van Uw Afdeling van 29 juli 2010, nr. 200908603/1/V2, met name rechtsoverweging 2.4.2, merkt de Minister op dat indien de uitkomst van de contra-expertise de door verweerster gestelde herkomst niet bevestigt de gezeten twijfel - gelet op artikel 31, eerste lid, Vw - in elk geval niet is weggenomen.
- 4.11 In de door verweerster overgelegde contra-expertise wordt de door verweerster gestelde herkomst niet bevestigd. In de contra-expertise wordt immers, onder het kopje 'Origin according to the contra-expert', slechts geconcludeerd (onderstreping door gemachtigde):

"Based on the linguistic data, it is most likely that the applicant was socialized in South Somalia."

En bij punt 6, Conclusion:

"(...) It is thus most likely that the applicant was socialized in South Somalia (...)"

- 4.12 De Minister concludeert dan ook dat in de bestreden beschikking terecht en op goede gronden is geconcludeerd dat gelet op de taalanalyse de door verweerster gestelde herkomst niet geloofwaardig is en de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen. Van een motiveringsgebrek als bedoeld in artikel 3:46 Awb is geen sprake.
- 4.13 Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de bestreden uitspraak in rechte niet kan worden gehandhaafd en dat het door verweerster ingediende beroep ongegrond moet worden verklaard.
- 5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 1 december 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 17 januari 2011

Gemachtigde

Mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 888 6557/6558